

תרגיל בקשה למחיקה על הסף - מועד דצמבר 18

ב- 4.1.2021 הגישה רונית כץ תביעה אזרחי נגד שכנתה לשעבר, עירית שגב (ת"א 1525-1-21) הוגש לבית משפט השלום בתל אביב). בכתב התביעה, שהתבסס כולו על חוק האיסור לשון הרע, תוארו שלושה מקרים.

המקרה הראשון תואר כך :

"ב- 6.8.2015 חילקה הנתבעת העתקים של פרוטוקול דיון משפטי שלם לדיירי הבניין המשותף שבו התגוררו התובעת והנתבעת באותה עת. פרוטוקול זה תיעד דיון הוכחות משפטי שבמהלכו הטיח אחד העדים בתובעת כי נטלה שוחד וכי שיבשה חקירת משטרה. חלוקה זו של העתקי הפרוטוקול השפילה את התובעת בעיני דיירי הבניין ". לכך צירפה רונית כנספח את פרוטוקול הדיון האמור.

המקרה השני תואר כך :

"ב- 3.12.2017 חילקה הנתבעת לכל הדיירים מכתב שכתבה (להלן: 'המכתב'). המכתב הכיל גידופים שונים לגבי התובעת, והשפיל אותה בעיני הדיירים. המכתב אינו מצוי ברשותה של התובעת, מכיוון שבתחילת שנת 2018 נשרף הבית המשותף, וכל עותקיו של המכתב הושמדו".

המקרה השלישי תואר כך : "ב- 14.7.2018 התקשרה הנתבעת אל התובעת, ובשיחת טלפון ביניהן כינתה אותה 'חולת נפש כפייתית' ו'רוצחת'".

עירית פונה אליך ומבקשת ממך להגיש עבודה לבית המשפט בקשה למחיקת כתב התביעה על הסף. עליך להתבסס אך ורק על המקורות המצורפים ועל הידע המושגי שלך במשפטים. הנח כי המקורות המצורפים משקפים את המצב המשפטי העדכני. כמו כן הנח כי בכתב התביעה לא הופיעו עובדות רלוונטיות נוספות בנוגע לשלושת המקרים המתוארים מעבר לתכנים שפורטו לעיל. תשובתך מוגבלת לשני עמודים.

תקנה 41(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 :

41(א) בית המשפט רשאי להורות על מחיקת כתב תביעה בכל עת על יסוד אחד מנימוקים אלה : (1) כתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה ;

סעיפים 1(1), 2 ו- 13(10) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 :

1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ;

2. (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות :

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע ;

13. לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי -

(10) העתק או תמצית נכונה והגנת ממרשם המתנהל על פי חיקוק רו ממסמך אחר הפתוחים על פי חיקוק לעיון כל דורש.

קטע מפסק דינו החדש של בית המשפט העליון – ע"א 11/111 פלוני נ' אלמוני:

"כידוע, לא ייתן בית המשפט לתובע פסק דין על סמך עילה שונה מזו שנטענה בכתב התביעה, אלא אם גילה הנתבע, בפירוש או מכללא, את הסכמתו לכך. כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי העניין) מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה ובלעדיהן אין. על כן, אין התובע על פי חוק איסור לשון הרע יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את פירוט המילים המדויקות, בכתב או בעל פה, בהן השתמש התובע, ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה"

קטע מפסק דינו החדש של בית המשפט העליון – ע"א 22/222 פלונית נ' אלמוני:

"אין חולק כי העתק פרוטוקול דיון משפטי מהווה העתק מ'מרשם המתנהל על פי חיקוק או ממסמך הפתוחים על פי חיקוק לעיון כל דורש'. משכך, ס' 13(10) לחוק איסור לשון הרע נותן בידי אדם זכות לפרסם דברים שנכללו בפרוטוקול דיון משפטי, ובלבד שהדיווח עליהם יהא נכון והוגן. בענייננו, התובע אינו טוען כי הנתבע פרסם דברים מעבר למה שאמר בפרוטוקול; גם לטענת התובע עצמו הובאו הדברים כמות שהם, בלא שהוצאו מהקשרם ובלא שהוספו עליהם דברים מעבר לנאמר בפרוטוקול. לכן, בשים לב לנסיבות אלה, יש לראותם כחוסים תחת הגנת ס' 13(10) לחוק".